

**‘Vijandschap
sticht Ik tussen
jou en de
vrouw, tussen
jouw kroost en
het hare. Het
zal jouw kop
bedreigen, en
jij zijn hiel!’**

Jihad tegen het kwaad

Dit is een directe oorlogsverklaring! God voorspelt maar geen oorlog, Hij verkläart de oorlog. Dat is veel sterker. Het is ook in de tegenwoordige tijd gesteld. Heilige oorlog: jihad tegen het kwaad. God sluit op geen enkele manier een compromis met het kwaad. Hij haat het kwaad. En dat blijft Hij ook doen, voorgoed, voor eeuwig en altijd.

Liefdesverklaring

Het wordt oorlog tussen de vrouw en de slang, tussen zijn kroost en het hare. Dat doet God! God maakt dat het oorlog wordt. De eerste mensen hadden zich laten meeslepen in een pact met satan door mee te heulen met de vijand. Ze waren bevriend geworden met het kwaad, in een tijd zonder God. Maar Hij haalt zelf de overlopers terug. Het bondgenootschap met het kwaad wordt doorbroken. Door deze oorlogsverklaring haalt God de partijen uit elkaar. Zoals een vader of moeder zijn of haar kinderen niet wil laten omgaan met iemand die slechte invloed op hen heeft, zo verklaart God uit goede zorg deze oorlog. Daarom is het in feite een liefdesverklaring. Je wilt je kinderen niet

uitleveren aan het kwaad. Oorlog is het: antiterreur. Dat is een geschenk uit de hemel!

God zoekt opnieuw vriendschap en haalt de banden weer aan, door de vrouw en heel haar nageslacht tegenover de tegenstander (= satan) te plaatsen. *Alle nakomelingen van Eva, dus heel de mensheid wordt hier door God tegenover het kwaad geplaatst.* God wil iedereen terug hebben aan zijn kant, aan de goede kant. Hij geeft dus in principe iedereen weer die startpositie terug. Ieder mens wordt hier naar de goede kant geroepen. Deze moeder van alle beloften laat dan ook zien dat God elk mensenkind op het oog heeft. Dit is het eerste evangelie, het goede nieuws. God wil dat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen (1 Tim. 2:4). En dus wordt de leugen ontmaskerd als bedrog en venijn.

Addergebroed

Maar wie zijn dan die nakomelingen van de slang? Zijn dat de kleine duiveltjes die her en der zich verspreiden? Demonen...? Het gaat over mensen die eerst door Gods oorlogsverklaring naar de goede kant zijn gehaald, maar toch

weer overlopen naar de kwade kant. Elke nakomeling van Eva is in de positie geplaatst tegenover de slang. God heeft ze uit elkaar gehaald en tegenover elkaar gezet: antithese. Maar helaas laten mensen zich zo weer overhalen naar het andere kamp. Dat is de tragiek. Uiterst teleurstellend en bedroevend.

De mensheid zal zich al snel verdelen in twee groepen. Zo zal het telkens gaan en zo komen ze tegenover elkaar te staan. Het wordt voortdurend een tweedeling in de samenleving. Aan de ene kant mensen die het zonder God willen stellen en kwaad in de zin hebben, of zin in het kwaad. Aan de andere kant mensen die met God verder willen, hoeveel last ze ook van het kwaad hebben. Juist daarom! Dat begint al heel snel met Kain en Abel en in die lijn zet de strijd zich voort: Lamech - Henoeh. Tweedeling, tweestrijd, het is van alle tijden. En het loopt ook door alle geledingen heen. Trouwens, zelfs binnen Gods volk... Overall steekt het conflict de kop op, tussen die twee groepen.

Johannes de Doper noemt het kwaad bij de naam. De leiders, de voorgangers en de bijbelgeleerden. Hij noemt ze rustig *addergebroed*. En later zegt Jezus hetzelfde: Jullie hebben de satan als vader (Joh. 5)! Dat zegt Hij nota bene

tegen vrome Joden die zich voorstaan op hun godsdienst. Ondertussen worden ze ontmaskerd als hypocriet, schijnheilig; het zijn leugenaars en misleiders. De twee kampen liggen dus niet vast, er is voortdurend beweging tussen beide kampen. Je hebt overlopers en terugkomers. Er is aanhoudend grensverkeer in het conflict. En wij doen er allemaal aan mee...!

Dat Johannes en Jezus het kwaad benoemen, is confronterend. Maar het is ook goed, ontmaskerend bedoeld. Ook dat is helemaal de lijn van de oorlogsverklaring als liefdesverklaring. Mensen worden aangesproken als ze zich in het kamp van de vijand (gaan) begeven: 'Je laat je beïnvloeden door het kwaad. Keer het de rug toe en laat je bevrijden uit dat kamp. Je leeft onder terreur...' Daarmee haten Jezus en Johannes kwaad en hebben de zondaar lief.

Strijd van leven op dood

Het leven is en blijft een strijd, daar ont- kom je niet aan. God geeft dat aan het begin van de geschiedenis meteen, open en eerlijk, en duidelijk aan. Hoe zal het toegaan? *Zij verbrijzelen je kop, jij bijt hen in de hiel...* (NBV). In de vertaling van NBG 51 staat tweemaal 'vermorzelen'. Inderdaad wordt twee keer hetzelfde woord gebruikt dat slechts een enkele keer in het Oude Testament voorkomt (Job 9:17) en meestal wordt vertaald met: krachtig treffen, *rake klappen uitdelen*, hard aanpakken. Hier wordt een strijdtoneel van zware bedreiging (Wilibrordvertaling) getekend. Je ziet aan de ene kant de slang die bezig is uit te halen naar de menselijke hiel. Die hapt naar je pees om het gif erin te spuiten. Aan de andere kant zie je de mens die hard uithaalt naar de slang om die op

zijn kop te slaan en een doodsklap uit te delen. Uit beide kampen wordt het gevecht ingezet.

Hier wordt dus in feite nog *geen* overwinning getekend. De eerste mensen krijgen te horen dat er een constante strijd gaande is, van leven op dood. De een probeert de ander eronder te krijgen. Het is een intens en hevig gevecht. Beide partijen delen potentiële doodsklappen uit. Het is erop of eronder. Ieder is in dat strijdtoneel gewikkeld. Geen mens ontkomt eraan.

Gelukkig is er wel een verschil. Het verschil tussen de hiel die wordt aangepakt met de dreiging van vernietigend gif, en de kop die een dodelijke klap krijgt. Het is een ongelijke strijd. De hiel is minder dan het hoofd. Ook Adam heeft duidelijk het positieve eruit opgepakt. Dat hij samen met Eva weer aan de goede kant is geplaatst. Dat Góð de oorlog voert tegen het kwaad. En dat Hij zonder ophouden mensen en het kwaad weer uit elkaar haalt. Vandaar ook die naamsverandering (Gen. 3:20). Van Mannin, naar EVA, moeder van het Leven. Er is hoop... de strijd is nog niet gestreden, maar met God aan je zijde zal het kwaad het nooit winnen.

Beslecht door Eva's Zoon

Wie is nu dat nakroost van de vrouw? Het nageslacht van haar gaat in eerste instantie over de eerste nakomelingen. Het kan meervoud zijn, maar evenzeer enkelvoud: nakroost. Maar binnen heel die mensheid staat eens die Ene Mens op, die de strijd aangaat met het kwaad als nooit tevoren. Paulus kan zeggen in Galaten 3:16: het zaad van Abraham, dat is de beloofde Zoon van Abraham, Jezus in eigen persoon. Als de mensen verstek

laten gaan en telkens weer overlopen, zorgt God voor die ene Mens die de goede strijd voert en de belofte helemaal waarmaakt. Die de vriendschap met God nooit heeft opgegeven. Die het kwaad benoemt. Die de leugen uit de weg gaat en zich ook krachtig ermee confronteert om de daden van satan teniet te doen (vgl. 1 Joh. 3:8; Heb. 2:14).

Later wordt pas duidelijk hoe Hij de doodsklap incasseert aan het kruis en zelfs eraan sterft. Hij laat zich treffen door het kwaad. Hij wordt in de hiel gebeten en het gif van al het kwaad neemt Hij in zich op. Maar daardoor heeft Hij welgemikt de kop van de slang verpletterd en geplet (Kol. 2:15). Door de opstanding van Jezus uit de dood weet Satan dat Hij is verslagen. Het is een bijna-maar-nog-niet-helemaal-nederlaag (de hemel uitgemikt terwijl op aarde de strijd voortduurt, Op. 12), want satan en het kwaad zullen pas definitief worden vernietigd bij de wederkomst. Hij trapt hem een keer morsdood. *De God van de vrede zal Satan nu spoedig vertrappen en aan u onderwerpen. De genade van onze Heer Jezus zij met u* (Rom. 16:20).

De strijd is dus nog volop gaande. Het kwaad dat je teistert en waaronder je samen lijdt. De kampen zijn ook nog steeds in beweging. Terreur en antiterreur wisselen elkaar af. Maar Christus spiegelt je als de Waarheid een heilzame toekomst voor. Het kwaad wint de machtsstrijd niet. Het is in principe overwonnen aan het kruis. Eens wordt het kwaad voorgoed uitgebannen en gebroken. Pas dan is de jihad tegen het kwaad uitgewoed. ■